

T-35/01. sz. ügy

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd kontra az Európai Közösségek Tanácsa

„Dömping — Végleges dömpingellenes vám kivetése — Kínából származó elektronikus mérlegek — Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállása — A kár megállapítása — Okozati összefüggés — Védelemhez való jog”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (kibővített negyedik tanács), 2004. október 28. . . . II - 3671

Az ítélet összefoglalása

- 1. Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Nem piacgazdaságú ország exportáló vállalkozásainak egyéni elbírálása — Feltételek — Az intézmények mérlegelési jogköre — Bírósági felülvizsgálat — Korlátok (384/96 tanácsi rendelet)*
- 2. Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Dömpingkülönbözet — A rendes érték meghatározása — A 384/96 rendelet 2. cikke*

(7) bekezdésének b) pontja szerinti nem piacgazdaságú országból származó behozatal — A piacgazdaságú országokra vonatkozó szabályok alkalmazása — A 384/96 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában felsorolt kumulatív feltételeket teljesítő gyártók számára fenntartott alkalmazás — A gyártókra háruló bizonyítási teher

(384/96 tanácsi rendelet, 2. cikk, (7) bekezdés és 905/98 tanácsi rendelet)

3. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Kár — A kár mutatóinak a szóban forgó termékpiac szegmensenkénti vizsgálata útján való értékelése — Feltételek*

(384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk)

4. *Közösségi jog — Értelmezés — Módszerek — A Közösség által kötött nemzetközi megállapodások vonatkozásában való értelmezés — A 384/96 rendelet értelmezése a GATT 1994. évi dömpingellenes kódexe vonatkozásában*

(Az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtására vonatkozó megállapodás, 1994. évi „dömpingellenes kódex”; 384/96 tanácsi rendelet)

5. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Kár — A „dömpingelt behozatal” fogalma — Dömpingmagatartást alkalmazóként azonosított országból származó behozatalok összességének figyelembevétele — Korlátok*

(384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk)

6. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Kár — A kár meghatározásához felhasznált előzetes és végleges adatok közötti különbség — Megengedhetőség*

(384/96 tanácsi rendelet)

7. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Kár — Behozatal — Dömpingáron behozott termékek dömpingkülönbözete és árleszorítás-különbözete összehasonlítására vonatkozó kötelezettség — Hiány*

(384/96 tanácsi rendelet, 3. cikk)

8. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — A „közösségi iparág” fogalma — Terjedelem*
(384/96 tanácsi rendelet, 4. cikk, (1) bekezdés)
9. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Kár — Figyelembe veendő időszak — Az intézmények mérlegelési jogköre*
(384/96 tanácsi rendelet)
10. *Közösségi jog — Elvek — Védelemhez való jog — A közigazgatási eljárásokban való tiszteletben tartás — Antidömping — Az intézményeknek az érintett vállalkozások tájékoztatásának biztosítására vonatkozó kötelezettsége — Terjedelem — Közlési mód — A tíznapos határidő be nem tartása — Hatás — Feltételek*
(384/96 tanácsi rendelet, 20. cikk)
11. *Közös kereskedelempolitika — A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés — Az eljárás lefolytatása — Egy évet meghaladó időtartam — Megengedhetőség — Feltételek — A 15 hónapos kötelező határidő betartása*
(384/96 tanácsi rendelet, 6. cikk, (9) bekezdés)

1. A kereskedelempolitikai védintézkedések területén a közösségi intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettsége miatt.

amelyeket a közösségi intézményeknek kell mérlegelniük annak meghatározása érdekében, hogy valamely exportőr piaccgazdasági feltételek között jelentős állami beavatkozás nélkül működik-e, következésképpen elnyerheti-e a piaccgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás sajátos jogállását.

Ebből következik, hogy a közösségi bíróságnak arra kell korlátoznia az ilyen értékelés tekintetében végzett felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények mérlegelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés. Ugyanez vonatkozik az érintett országban megvalósuló jogi vagy politikai természetű tényállásokra is,

(vö. 48–49. pont)

2. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdéséből és az azt módosító 905/98 rendelet preambulu-

mából először is az következik, hogy a közösségi intézmények a Kínából származó behozatal esetében kötelesek esetenként lefolytatni a vizsgálatot, mivel ez az ország még nem tekinthető a piacgazdaságot alkalmazó országnak. Valamely, Kínából származó termék rendes értékét tehát csak akkor lehet a piacgazdaságban működő országokra alkalmazandó szabályok alapján meghatározni, ha kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek az érintett gyártó vagy gyártók számára.

feltételek kumulatívak, így az érintett exportáló gyártónak valamennyi feltételnek meg kell felelnie ahhoz, hogy elnyerje a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállását.

(vö. 52–54. pont)

Másodsorban, e rendelkezésből az következik, hogy a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállását kérelmező exportáló gyártóra hárul a bizonyítási teher. Következésképpen nem a közösségi intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy az exportáló gyártó nem felel meg a szóban forgó jogállás megadása feltételeinek. A közösségi intézményeknek kell értékelniük ellenben azt, hogy az exportáló gyártó által benyújtott adatok elegendőek-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja által előírt feltételek teljesülnek-e, és a közösségi bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez az értékelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát.

3. A kárnak a 384/96 dömpingellenes alaprendelet 3. cikke alapján történő megállapítása tekintetében az említett cikk (8) bekezdéséből nem következik, hogy ki kell zárni a szóban forgó termék szegmensenkénti vizsgálatát és a megkövetelt átlagszámítási módszert. Így a közösségi intézmények a kár egyes mutatói értékelésének céljából a szóban forgó termék piacát vizsgálhatják szegmensenként, különösen, ha egy másik módszerrel elért eredmények valamilyen okból torzák, amennyiben a szóban forgó terméket a maga összességében megfelelően figyelembe vették.

Végül ebből következik, hogy a 2. cikk (7) bekezdésének c) pontjában foglalt

E tekintetben – a statisztikusok által jól ismert jelenség szerint — több kategóriát magában foglaló termék árai globális változásának (az értékesítés volumenein és értékein alapuló) számítása nem valós,

ha az értékesítés árai és volumenének tendenciái kategóriánként jelentősen eltérnek. Ilyen helyzetben a Bizottság elfogadja az árak alakulásának termék-kategóriák szerinti kiszámítását.

dömpinget alkalmaz. Ezzel szemben az olyan behozatalok, amelyek olyan exportáló gyártótól származnak, akivel szemben semmilyen vagy minimális dömpingkülönbözetet állapítottak meg, a kár értékelése szempontjából nem minősíthetők „dömpingelt behozatal”-nak.

(vö. 127., 196. pont)

4. A közösségi szövegeket a lehetséges mértékben a nemzetközi jog fényében kell értelmezni, különösen, ha ezek a szövegek a Közösség által kötött nemzetközi megállapodás végrehajtására irányulnak, mint például a 384/96 dömpingellenes alaprendelet, amely az 1994. évi dömpingellenes kódexből eredő nemzetközi kötelezettségek teljesítése céljából került elfogadásra.

Ugyanezen cikk (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ez csak akkor teszi lehetővé egy adott országból származó behozatalok figyelembevételét, ha ezek olyan exportáló gyártótól származnak, akiről megállapították, hogy dömpinget alkalmaz. Következésképpen az olyan országból származó behozatalokat, amelynek tekintetében minimális százaléklábnál magasabb dömpingkülönbözetet állapítottak meg, csak akkor lehet összességükben figyelembe venni, ha ebben az országban egyetlen exportáló gyártóval szemben sem állapítottak meg nulla vagy minimális dömpingkülönbözetet.

(vö. 138. pont)

5. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet 3. cikkében szereplő „dömpingelt behozatal” fogalma magában foglal minden dömpingelt ügyletet. Márpedig, mivel lehetetlen minden egyedi ügyletet megvizsgálni, figyelembe kell venni minden olyan, bármely exportáló gyártótól származó behozatalt, amelyről megállapították, hogy a kár értékelése szempontjából

Az alaprendelet 3. cikke tárgyának és céljának fényében ebből az következik, hogy a „dömpingelt behozatalok” fogalmába nem tartoznak bele az olyan exportáló gyártóktól származó behozat-

talok, akik nem alkalmaznak dömpinget, annak ellenére, hogy olyan országhoz tartoznak, amelynek tekintetében a minimális százaléklábnál magasabb dömpingkülönbötet állapítottak meg.

(vö. 158–162. pont)

6. A dömping alkalmazásából eredő kár meghatározására szolgáló előzetes és végleges adatok közötti lehetséges eltérés tekintetében meg kell állapítani, hogy a dömpingellenes vizsgálat valójában folyamatos eljárás, amelynek során számos megállapítást folyamatosan felülvizsgálnak. Nem zárható ki tehát, hogy a közösségi intézmények végső megállapításai eltérnek a vizsgálat bizonyos szakaszában tett megállapításoktól. Továbbá, az ideiglenes adatok, *per definitionem*, módosításra kerülhetnek a vizsgálat során. Következésképpen valamely vállalkozás megalapozottan nem állíthatja, hogy a kárra vonatkozó előzetes és végleges adatok közötti ellentmondás bármely módon a szóban forgó adatok tárgyilagosságának és megbízhatóságának hiányát jelzi. Végül, hangsúlyozni kell, hogy a kárt egy esetleges, védelmi intézkedéseket bevezető jogi aktus elfogadásának időpontjához viszonyítva kell megállapítani.

(vö. 182. pont)

7. A 384/96 dömpingellenes alaprendeletben semmi nem írja elő, hogy valamely közösségi iparágnak okozott kár meghatározása tekintetében a dömpingelt termékek és a hasonló közösségi termékek dömpingkülönbötét össze kell hasonlítani az ugyanezen termékek árleszorítás-különbötetével, és ebből az összehasonlításból – amikor az arra utal, hogy a dömpingkülönbötet alacsonyabb az árleszorítás-különbötetnél — az következne, hogy a közösségi iparág által elszenvedett kár nem a dömpingből, hanem egyéb tényezőkből, mint a kifo-gásolt exportőrök rendelkezésére álló, költségekre lefordított természetes előnyökből ered.

(vö. 219. pont)

8. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a „közösségi iparág” kifejezés a hasonló termékek közösségi gyártóinak összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének jelentős hányadát teszi ki. Ez a fogalom tehát nem csupán a vizsgálatban részt vett közösségi gyártókat foglalja magában.

(vö. 257. pont)

9. A közösségi intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a dömpingellenes eljárás keretében a kár megállapítása érdekében figyelembe veendő időszak meghatározása tekintetében.

akkor következik a végleges dömpingellenes vámot kivető rendelet jogellenessége, ha e mulasztás miatt a közigazgatási eljárás alá vont vállalkozások nem tudták hatékonyan megvédeni érdekeiket.

(vö. 277. pont)

10. A védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve a közösségi jog egyik alapelve. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet 20. cikkében előírt követelmények szerint, ezen elv értelmében a valamely dömpingellenes rendelet elfogadását megelőző vizsgálati eljárás által érintett vállalkozásokat a közigazgatási eljárás során olyan helyzetbe kell hozni, hogy hatékonyan ismertethessék a hivatkozott tények és körülmények valóságosságát és relevanciáját, valamint azon bizonyítékokról kialakított álláspontjukat, amelyekre a Bizottság dömping alkalmazásának és a közösségi iparágat érintő, ebből eredő kár fennállására vonatkozó megállapításait alapozza.

Ugyanígy, bizonyos adatok említésének elmulasztása az információs dokumentumban nem minősül a vállalkozások védelemhez való jogai megsértésének, amennyiben megállapításra kerül, hogy a vállalkozások ezekről az elemekről más alkalommal szereztek tudomást, olyan időpontban, amikor még hatékonyan érvényesíthették erre vonatkozó álláspontjukat, mielőtt még a Bizottság elfogadta volna a megtámadott rendelet elfogadására irányuló javaslatát.

Az alaprendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt, a lényeges tényekre és megállapításokra – amelyek alapján a Bizottság a Tanács számára végleges intézkedések elfogadását javasolja – vonatkozó végleges tájékoztatás tekintetében, annak hiányos jellegéből csak

Végül, még ha ezeknek a vállalkozásoknak legkevesebb tíznapos határidővel kell is rendelkezniük, hogy megtegyék észrevételeiket azon adatok tekintetében, amelyek nem szerepelnek a számukra megküldött információs dokumentumban, és ezt a határidőt nem tartották tiszteletben, ez a körülmény önmagában nem vezet a megtámadott rendelet megsemmisítéséhez. Ugyanis azt is meg kell állapítani hogy az a tény, hogy a közösségi intézmények nem biztosították a vállalkozások számára az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdésében

előírt határidőt, hogy megtehessek a kérelmükre megküldött kiegészítő információkra vonatkozó észrevételeiket, olyan jellegű volt-e, hogy konkrétan érintette a védelemhez való jogukat a szóban forgó eljárásban.

(vö. 287–290., 292., 330–331. pont)

jellegű egyéves, és egy kötelező jellegű tizenöt hónapos határidőt ír elő. E két határidőből az következik, hogy ha a közösségi intézmények még nem fejezték be a vizsgálatot a tájékoztató jellegű egyéves határidő előtt, akkor az alaprendelet eljárási szabályainak tiszteletben tartásához elegendő azt a kötelező tizenöt hónapos határidőn belül befejezniük, anélkül hogy vizsgálni kellene, hogy ez – a tájékoztató jellegű határidőt meghaladó, de a kötelező határidőn belül maradó határidő — az ügy körülményeire figyelemmel ésszerű-e.

11. A 384/96 dömpingellenes alaprendelet
6. cikkének (9) bekezdése tájékoztató

(vö. 348. pont)